

касним производима или друге информације од значаја за енергетску ефикасност.

Члан 23.

(1) У циљу обезбјеђења највећег нивоа доступности информација у складу са овим законом, Фонд успоставља и води базу података о енергетској ефикасности.

(2) Садржај, структуру и начин прикупљања и пружања информација за потребе вођења базе података о енергетској ефикасности, као и доступност ових информација јавности, прописује Фонд, уз претходно прибављено мишљење Министарства и министарства надлежног за послове грађевинарства и заштите животне средине.

(3) Фонд је дужан да Министарству и министарству надлежном за послове грађевинарства и заштите животне средине обезбиједи доступност података из базе података о енергетској ефикасности.

V - НАДЗОР И КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 24.

Управни надзор над спровођењем овог закона и прописа донесених на основу њега врши Министарство и министарство надлежно за послове грађевинарства и заштите животне средине.

Члан 25.

(1) Инспекцијски надзор над примјеном овог закона и прописа донесених на основу њега врши Републичка управа за инспекцијске послове, посредством надлежног републичког инспектора и инспектора у јединицама локалне самоуправе, зависно од дјелатности у којој се врши надзор.

(2) У вршењу инспекцијског надзора из става 1. овог члана надлежни инспектор, осим овлашћења прописаних законом којим се уређује поступак инспекцијског надзора, има овлашћења и да забрани промет производа који нема ознаке енергетске ефикасности или нема техничку документацију у којој је назначена количина енергије која се троши употребом производа, у случају да утврђене неправилности не буду отклоњене у остављеном року.

(3) Забрана из става 2. овог члана траје до отклањања неправилности које су и проузроковале забрану.

Члан 26.

(1) Новчаном казном од 5.000 КМ до 15.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако:

а) не донесе план великог потрошача (члан 9. став 4),

б) не достави Министарству и Фонду годишњи извјештај о реализацији плана великог потрошача (члан 9. став 5),

в) не уведе енергетски менаџмент (члан 14. став 2),

г) не изврши обавезе у вези са садржајем техничке документације и означавањем производа (члан 17. ст. 1, 2, 4. и 5),

д) не примјени мјере за побољшање енергетске ефикасности и не поднесе извјештај Фонду (члан 19. ст. 2. и 3. и члан 20. став 1),

ђ) не обезбиједи понуду индивидуалних уређаја за мјерење потрошње енергије (члан 21. став. 1) и

е) не изврши обрачун потрошње енергије на прописан начин и не информиса и не едукује купце енергије (члан 22).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ.

(3) За прекршај из става 1. тачка в) овог члана казниће се одговорно лице у јавном сектору новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ.

(4) За прекршај из става 1. тачка г) овог члана казниће се предузетник новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ.

VI - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 27.

(1) Влада ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети Акциони план енергетске ефикасности (члан 5. став 2).

(2) Министар ће у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона донијети подзаконске акте:

а) Упутство о изради извјештаја о реализацији акционог плана јединице локалне самоуправе (члан 7. став 7),

б) Правилник о енергетској класи производа (члан 17. став 6) и

в) Правилник о методологији процјене трошкова понуде енергетских услуга (члан 19. став 4).

(3) Директор Фонда ће у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона донијети подзаконски акт, уз претходно прибављено мишљење Министарства и министарства надлежног за послове грађевинарства и заштите животне средине (члан 23. став 2).

Члан 28.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1518/13
27. јуна 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

1041

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О КОНЦЕСИЈАМА

Проглашавам Закон о концесијама, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет осмој сједници, одржаној 27. јуна 2013. године, а Вијеће народа 8. јула 2013. године констатовало да усвојеним Законом о концесијама није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2187/13
9. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН О КОНЦЕСИЈАМА

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се предмет и надлежност за дојелу концесија, политика дојеле концесија, начин и поступак дојеле концесија у Републици Српској, елементи уговора о концесији и престанак уговора о концесији, права и обавезе концесионара и концедента, избор и надлежност Комисије за концесије Републике Српске и друга питања од значаја за остваривање концесија.

Члан 2.

Концесија је, у смислу овог закона, право обављања привредних дјелатности коришћењем јавних добара, природних богатстава и других добара од општег интереса, као и право на обављање дјелатности од општег интереса, у складу са овим законом, а то право се уступа концесионару на одређено вријеме, под условима прописаним овим законом, уз плаћање концесионе накнаде.

Члан 3.

Циљ овог закона је допринос привредном развоју Републике Српске (у даљем тексту: Република) стварањем стиму-

лативног правног оквира за привлачење страних и домаћих инвестиција, уз истовремено унапређивање транспарентности поступка додјеле концесија и повећање ефикасности и дугорочне одрживости концесионих пројеката, те одговорног управљања природним богатствима и јавним добрима.

Члан 4.

Спровођење поступка додјеле концесија у Републици заснива се на начелима транспарентности, недискриминације, тржишне конкуренције, једнаког третмана, слободе кретања робе и пружања услуга, заштите јавног интереса, ефикасности, економичности, пропорционалности, заштите животне средине, аутономије воље и равноправности уговорних страна.

Члан 5.

Поједини појмови који се користе у овом закону имају следеће значење:

а) концендент је Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада), у име Републике или скупштина јединице локалне самоуправе, у име јединице локалне самоуправе,

б) концесионар је привредно друштво основано у складу са прописима Републике, са којим је концендент закључио уговор о концесији,

в) надлежни орган је министарство надлежно за поједину област у коју спада предмет концесије за чију додјелу је надлежна Влада, односно градоначелник или начелник општине, за предмет концесије из надлежности јединица локалне самоуправе, у складу са овим законом,

г) понуђач је свако, домаће или страног, правно или физичко лице, конзорцијум два или више уговором повезаних правних лица, који је доставио понуду у поступку додјеле концесије,

д) студија оправданости додјеле концесије је документ о техничкој, финансијској, економској, еколошкој и правној анализи оправданости додјеле концесије (у даљем тексту: студија),

ђ) концесионарна накнада је накнада коју плаћа концесионар у складу са уговором који уређује концесију и

е) уговор о концесији је уговор закључен у писаном облику између концендента с једне стране и концесионара као изабраног најповољнијег понуђача с друге стране, а садржи одредбе о међусобним правима и обавезама уговорних страна.

II - ПРЕДМЕТ КОНЦЕСИЈЕ

Члан 6.

(1) Предмети концесије у смислу овог закона могу бити:

а) изградња, коришћење и одржавање:

- 1) путева и припадајућих инфраструктурних објеката,
- 2) жељезничких пруга, пловних канала и лука,
- 3) аеродрома;

б) коришћење јавног водног добра:

1) воде за технолошки процес у обављању привредних дјелатности,

2) воде и водног земљишта за коришћење хидроакумулација, купалишта, рибњака,

3) водног земљишта за реализацију неке од привредних дјелатности или за реализацију других предмета концесије у складу са овим законом,

4) за вађење материјала из водотока (шљунка, пијеска, камена) према програму уређења водотока,

в) изградња и коришћење енергетских објеката инсталиране снаге веће од 250 kW, изузев енергетских објеката на био-масу и био-гас и соларних постројења са фотонапонским ћелијама на објектима независно од инсталиране снаге;

г) изградња или реконструкција и коришћење нафтовода, гасовода и објеката за складиштење, транспорт и дистрибуцију нафте и гаса;

д) истраживање и експлоатација минералних сировина;

ђ) планирани одстрел дивљачи уз обављање ловне дјелатности и риболов;

е) игре на срећу;

ж) поштанске и телекомуникационе услуге, осим резервисаних поштанских услуга и заједничких и међународних комуникација;

з) путнички и теретни жељезнички саобраћај;

и) јавни превоз у друмском саобраћају;

ј) простори и објекти природног, грађевинског и културно-историјског наслеђа;

к) комуналне дјелатности, осим водоснабдијевања становништва, као и изградња, одржавање и коришћење или реконструкција и модернизација комуналних објеката;

л) управљање и прерада отпада у складу са посебним прописима, осим отпада који је обезбијеђен комуналном дјелатношћу;

љ) изградња или реконструкција и модернизација бањских објеката и њихово коришћење;

м) изградња објеката туристичке инфраструктуре и супраструктуре;

н) дјелатности у области угоститељства;

њ) пољопривредно земљиште и

о) изградња, коришћење и одржавање спортских објеката.

(2) Осим концесија из става 1. овог члана, предмет концесије може бити коришћење и других добара од општег интереса и пружање јавних услуга, у складу са прописима којима се уређује одређена привредна или друга област.

(3) Концесије из ст. 1. и 2. овог члана не могу се додјелјивати на начин и по поступку који није у складу са овим законом.

Члан 7.

(1) Концесије којима се предвиђа изградња или реконструкција објеката, постројења или погона могу се реализовати по БОТ моделу (енгл. Build-Operate-Transfer), што подразумијева изградњу или реконструкцију и финансирање комплетног објекта, постројења или погона, његово коришћење и предају у својину конценденту у уговореном року или по другим моделима.

(2) Дозвољено је уговарање и других модела за реализацију концесија, у складу са Документом о политици додјеле концесија и предметом концесија.

Члан 8.

(1) За додјелу концесија из члана 6. овог закона надлежна је Влада, осим за концесије из тачке к) за које је надлежна скупштина јединице локалне самоуправе.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, Влада може овласти јединицу локалне самоуправе за додјелу концесије и из члана 6. став 1. т. ј), љ), м) и н) овог закона.

III - ПОЛИТИКА ДОДЈЕЛЕ КОНЦЕСИЈА

Члан 9.

Политика додјеле концесија, у смислу овог закона, обухвата мјере и активности усмјерене на успостављање и одржавање ефикасног система додјеле концесија, заштитом и одрживим коришћењем јавних добара, природних богатстава и других добара од општег интереса, унапређивањем дјелатности које су предмет концесија, те остваривањем најповољнијих финансијских и економских ефеката за задовољавање параметара одрживог развоја и остваривање директних и индиректних користи за Републику.

Члан 10.

(1) Политика додјеле концесија уређује се и спроводи Документом о политици додјеле концесија (у даљем тексту: Документ о политици).

(2) Документ о политици садржи опис привредних и других области у којима се могу додјелјивати концесије, циљеве и приоритете, врсте БОТ и других модела за додјелу концесије, елементе за израду студије, као и мјере и активности које се предузимају ради остваривања дугорочних циљева у области концесија, утврђених стратешким и другим планским документима.

(3) Документ о политици, у сарадњи са надлежним органима, припрема Комисија за концесије.

(4) Комисија за концесије организује јавну расправу о Документу о политици.

(5) Документ о политици доноси Народна скупштина Републике Српске (у даљем тексту: Народна скупштина), на приједлог Комисије за концесије.

(6) Документ о политици објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске".

(7) Извршење Документа о политици прати Комисија за концесије и, по потреби, предлаже његово усклађивање са стратешким и планским документима који се односе на привредни развој Републике и јединице локалне самоуправе.

(8) Документ о политици обавезно се усклађује сваке треће године.

IV - НАЧИН И ПОСТУПАК ДОДЈЕЛЕ КОНЦЕСИЈЕ

Члан 11.

Поступак за додјелу концесија може се покренути на основу:

- а) иницијативе надлежног органа,
- б) иницијативе заинтересованог лица и
- в) понуде у преговарачком поступку.

1. Покретање поступка од стране надлежног органа

Члан 12.

(1) Надлежни орган, у складу са Документом о политици и другим стратешким и развојним документима за поједине привредне области, предлаже доношење одлуке о покретању поступка додјеле концесије.

(2) Ако је за предмет концесије надлежно два или више органа, приједлог одлуке подноси орган у чијој је претежној надлежности предмет концесије, уз претходно прибављену сагласност другог органа.

(3) Уз приједлог одлуке из става 1. овог члана, прилаже се извод из просторно-планске документације, записник о посјети локацији на којој би се вршила концесиона дјелатност и доказ о стању у јавним евиденцијама о непокретностима на којима се предлаже обављање концесионе дјелатности.

(4) Прије предлагања одлуке из става 1. овог члана, надлежни органи врше консултације и прибављају мишљења органа, јавних предузећа и других институција у чијој надлежности је издавање одобрења, дозвола и сагласности потребних за реализацију предмета концесије, а за концесије за чију додјелу је надлежна Влада и мишљење јединице локалне самоуправе на чијој територији ће се обављати концесиона дјелатност.

(5) Ако је некретнина на којој ће се обављати привредна дјелатност за коју се намјерава дати концесија у својини Републике или јединице локалне самоуправе, прибавља се и мишљење Правобранилаштва Републике Српске.

(6) Одлуку из става 1. овог члана доноси Влада, односно скупштина јединице локалне самоуправе (у даљем тексту: концедент) и она се објављује у "Службеном гласнику Републике Српске".

Члан 13.

(1) Надлежни орган може:

- а) да изради студију или
- б) да од понуђача у јавном позиву захтијева да изради студију.

(2) Студија обавезно садржи елементе прописане Документом о политици.

(3) За израду студије из става 1. тачка а) овог члана надлежни орган може ангажовати референтна, домаћа или страна, привредна друштва или друга правна лица.

(4) Привредна друштва или друга правна лица из става 3. овог члана која израђују студије морају испуњавати услове за израду пројектне, односно техничке документације из области која је предмет концесије, у складу са посебним прописима.

(5) Привредна друштва или друга правна лица из става 3. овог члана одговарају за тачност података, техничких рјешења и квалитет израђене студије.

(6) Студија се доставља Комисији за концесије, која доноси рјешење о давању сагласности у року од 30 дана од пријема захтјева.

(7) Приликом разматрања студије Комисија за концесије може дати приједлоге за измјену и допуну студије које би је учиниле прихватљивом.

Члан 14.

(1) Надлежни орган припрема документацију за јавно надметање.

(2) Документација за јавно надметање садржи јавни позив за подношење понуда, опис предмета концесије, студију, уколико је израђена, те упутство понуђачима за израду понуде, критеријуме за вредновање и оцјену понуда, нацрт уговора о концесији и друге услове које понуђач мора испунити зависно од предмета концесије.

Члан 15.

(1) Надлежни орган подноси захтјев за давање сагласности на документацију за јавно надметање Комисији за концесије, која доноси рјешење о давању сагласности на документацију за јавно надметање у року од 30 дана од дана пријема потпуног захтјева.

(2) Приликом разматрања документације за јавно надметање Комисија за концесије води рачуна о свим битним елементима, укључујући и:

а) да се критеријуми за оцјењивање, поступак и избор најуспјешније понуде на задовољавајући начин заснивају на јасним, јавним и свима доступним принципима недискриминације и

б) да документација за јавно надметање у суштинском смислу не одступа од студије, уколико је израђена, и одлуке о покретању поступка додјеле концесије.

Члан 16.

(1) Јавни позив, у зависности од предмета концесије, садржи:

- а) предмет концесије и локацију,
- б) кратак опис пројекта,
- в) максималан рок трајања концесије,
- г) податке о висини и облику гаранције на име обебјеђења понуде и период за који се тражи,
- д) услови, рок и начин враћања гаранције,
- ђ) минималан износ једнократне концесионе накнаде,
- е) минималан износ концесионе накнаде за коришћење,
- ж) могућност промјене висине концесионе накнаде,
- з) начин рјешавања имовинско-правних односа на локацији предвиђеној за обављање концесионе дјелатности,
- и) право учешћа на јавном позиву,
- ј) докази потребни за учешће на јавном позиву које утврђује надлежни орган,
- к) рок за достављање понуда и адресу,
- л) начин достављања понуде,
- љ) могућност посјете локацији на којој ће се вршити концесиона дјелатност,
- м) рок у коме се понуда на јавни позив може повући,

н) обавјештење о датуму, времену и мјесту отварања приспјелих понуда на јавни позив,

њ) могућност поништења поступка додјеле концесије,

о) вријеме и начин преузимања документације за јавно надметање, као и цијену документације,

п) име лица задуженог за давање информација у поступку јавног позива и

р) друге елементе зависно од предмета концесије.

(2) Рок из става 1. тачке к) овог члана одређује се према периоду потребном за припрему понуде и не може бити краћи од 30 дана нити дужи од 180 дана, а тече од дана објављивања јавног позива у “Службеном гласнику Републике Српске”.

(3) Трошкове објављивања јавног позива сноси надлежни орган који објављује позив.

(4) Јавни позив се објављује у “Службеном гласнику Републике Српске”, једном дневном листу који се дистрибуира на цијелој територији Републике и на интернет страници надлежног органа и Комисије за концесије.

Члан 17.

(1) Критеријуми на основу којих се врши вредновање понуда, зависно од предмета концесије, могу бити:

а) рок на који се тражи концесија,

б) понуђени износ концесионе накнаде,

в) понуђена цијена, односно тарифа за пружање услуга,

г) квалитет услуга и мјере осигурања њиховог континуитета,

д) степен коришћења природног богатства,

ђ) ефекти на запошљавање, инфраструктуру и економски развој,

е) утицај на животну средину,

ж) минимални услови у односу на квалитет или техничке аспекте,

з) рокови завршетка радова и

и) други критеријуми утврђени прописима којима се уређује одређена привредна или друга област.

(2) Вредновање критеријума изражава се одређивањем максималног броја бодова у одговарајућем распону.

Члан 18.

(1) Јавни позив, након објављивања, надлежни орган може измијенити.

(2) Измјена јавног позива објављује се на начин на који се објављује основни текст јавног позива, а рок за достављање понуда продужава се за вријеме које је протекло од дана објављивања јавног позива до дана објављивања његове измјене.

Члан 19.

(1) Понуду на јавни позив за додјелу концесије не може доставити:

а) понуђач над којим је покренут поступак стечаја или ликвидације,

б) понуђач или са њим повезани привредни субјекти са којим је раскинут уговор о концесији кривицом концесионара,

в) понуђач који је оглашен одговорним за кривично дјело у вршењу регистроване дјелатности,

г) понуђач који има неизмирене пореске обавезе, у складу са одговарајућим прописима и

д) понуђач који је уступио концесију трећем лицу или финансијској организацији.

(2) Подобност за учешће на јавном позиву за додјелу концесије, у смислу непостојања сметњи из става 1. овог члана, понуђачи доказују достављањем доказа издатих од надлежних органа, који нису старији од четири мјесеца од дана објављивања позива.

Члан 20.

(1) Отварање и вредновање понуда врши Комисија за концесије.

(2) У поступку јавног надметања разматрају се само благовремено поднесене понуде уз које је приложена тражена документација.

(3) Неблаговремене понуде се не узимају у разматрање и враћају се неотворене понуђачима.

(4) Приликом јавног отварања понуда Комисија за концесије води записник, који потписују чланови комисије и овлашћени представници понуђача.

(5) Прије вредновања понуда, понуде се провјеравају ради утврђивања могућих недостатака и одступања у односу на услове одређене јавним позивом и документацијом за јавно надметање.

(6) Понуда уз коју није поднесена релевантна документација тражена јавним позивом не узима се у разматрање у јавном надметању.

(7) Након завршетка јавног отварања Комисија за концесије приступа вредновању понуда, на основу критеријума одређених јавним позивом и документације за јавно надметање и сачињава ранг-листу понуђача.

Члан 21.

(1) Комисија за концесије дужна је да у року до 30 дана од дана отварања понуда достави конценденту извјештај о спроведеном поступку са образложеном ранг-листом понуђача, записник о току поступка, који обавезно садржи податке о испуњености тражених услова за сваког од понуђача и основне елементе из понуда према структури критеријума на основу којих је извршено вредновање понуда и приједлог рјешења о избору најповољнијег понуђача и додјели концесије.

(2) Документацију из става 1. овог члана Комисија за концесије доставља и надлежном органу.

(3) Изузетно од става 1. овог члана, зависно од сложености предмета концесије документацијом за јавно надметање може се утврдити и дужи рок, али не дужи од 60 дана.

Члан 22.

(1) Приједлог рјешења о избору најповољнијег понуђача и додјели концесије обавезно садржи:

а) назив даваоца концесије,

б) назив изабраног понуђача,

в) предмет концесије,

г) висину концесионе накнаде,

д) рок трајања концесије,

ђ) рок за закључење уговора,

е) орган који ће у име концендента закључити уговор о концесији и

ж) друге елементе у складу са подацима из документације за јавно надметање и прихваћене понуде.

(2) Рјешење из става 1. овог члана је управни акт који доноси концендент, на приједлог Комисије за концесије или надлежног органа, у складу са одредбама овог закона.

Члан 23.

(1) Концендент одлучује о избору најповољнијег понуђача и додјели концесије у року од 30 дана од дана пријема приједлога рјешења из члана 21. став 1. овог закона.

(2) Ако сложеност концесије то захтијева, концендент може продужити рок из става 1. овог члана за највише 30 дана.

(3) Надлежни орган обавјештава понуђаче у писаној форми о резултатима јавног позива у року од осам дана од дана доношења рјешења о избору најповољнијег понуђача и додјели концесије.

(4) Рјешење о избору најповољнијег понуђача и додјели концесије је коначно и против њега се може покренути

управни спор, а објављује се у “Службеном гласнику Републике Српске” и на интернет страници надлежног органа.

(5) Ако понуђач одустане од закључења уговора о концесији, нема право на поврат гаранције за обезбјеђење понуде.

Члан 24.

(1) Концедент може поништити поступак додјеле концесије након истека рока за достављање понуда у сљедећим случајевима:

а) ако постану познате околности које би, да су биле познате прије покретања поступка додјеле концесије, утицале тако да јавни позив не буде објављен или да његова садржина буде битно другачија,

б) ако до истека рока за достављање понуда није достављена ниједна понуда,

в) ако након искључења понуда у поступку додјеле концесије не преостане ниједна прихватљива понуда и

г) ако се на основу критеријума за избор најповољније понуде не може извршити избор.

(2) У случају постојања разлога наведених у ставу 1. овог члана, концедент доноси одлуку о поништењу поступка додјеле концесије.

(3) Надлежни орган обавјештава понуђаче у писаној форми о поништењу поступка додјеле концесије у року од осам дана од дана доношења одлуке о поништењу поступка додјеле концесије, а обавјештење о поништењу објављује се на начин на који је објављен јавни позив.

2. Иницијатива заинтересованог лица

Члан 25.

(1) Заинтересовано лице може надлежном органу поднијети иницијативу за покретање поступка додјеле концесије, под условом да се та иницијатива не односи на концесију за коју је надлежни орган покренуо поступак додјеле концесије.

(2) Иницијатива из става 1. овог члана садржи прелиминарне податке и информације потребне за процјену постојања јавног интереса, а обавезно:

а) основне податке о подносиоцу иницијативе,

б) опис предмета концесије, локацију, економску оправданост улагања, начин обезбјеђења средстава, обим коришћења, опис услуга и радова и кратак опис идејног рјешења пројекта,

в) извод из просторно-планске документације и доказ о стању у јавним евиденцијама о непокретностима,

г) начин рјешавања имовинских односа и

д) друге елементе зависно од предмета концесије.

(3) Надлежни орган, по потреби, може позвати подносиоца иницијативе да прецизира податке из иницијативе или да достави додатне податке и информације неопходне за процјену јавног интереса.

(4) У поступку по иницијативи надлежни орган врши консултације и прибавља мишљења, у складу са чланом 12. ст. 4. и 5. овог закона, у року који не може бити дужи од 60 дана од дана пријема иницијативе.

(5) Ако оцијени да постоји јавни интерес за додјелу концесије, надлежни орган предлаже доношење одлуке о покретању поступка додјеле концесије из члана 12. став 1. овог закона, а у противном обавјештава подносиоца иницијативе да иницијатива није прихваћена.

(6) Поступак додјеле концесије на основу иницијативе заинтересованог лица спроводи се у складу са чланом 12. ст. 2, 3. и 5. и чл. 13. до 24. овог закона.

(7) Подносилац иницијативе за додјелу концесије позива се писаним путем да учествује у поступку покренутом у складу са ставом 6. овог члана.

(8) Подносиоцу иницијативе из става 1. овог члана приликом вредновања понуда додјељује се бонус за понуђено рјешење (технички и економско-финансијски аспект),

који износи до 10% од припадајућих бодова по свим критеријумима за вредновање понуда, а идентитет понуђача, постојање и износ бонуса наводе се у јавном позиву.

(9) Комисија за концесије доноси упутство о процјени јавног интереса.

3. Преговарачки поступак

Члан 26.

(1) Изузетно, без спровођења јавног позива прописаног овим законом, концесија се може додијелити путем преговарачког поступка, у случају:

а) понуде јавног предузећа које обавља дјелатност од општег интереса, а чија дјелатност је предмет концесије у смислу члана 6. овог закона,

б) спровођења закључених споразума Владе или јавних предузећа, који се односе на реализацију предмета концесије из члана 6. овог закона и

в) продужења рока на који је концесија додијелена.

(2) Додјела концесије из става 1. тачка б) овог члана је у искључивој надлежности Владе.

Члан 27.

(1) У случајевима из члана 26. овог закона поступак додјеле концесије започиње достављањем понуде заинтересованог понуђача за додјелу концесије, са студијом.

(2) Концедент утврђује одлуком минимум техничких, економско-финансијских, правних и других услова који су обавезујући за надлежни орган који учествује у преговарачком поступку, као и рок за спровођење преговарачког поступка.

(3) Одлука из става 2. овог члана доноси се у року од 60 дана од дана пријема понуде.

(4) Након спроведеног преговарачког поступка, у року од 60 дана, надлежни орган доставља концеденту извјештај о преговарачком поступку, приједлог рјешења о додјели концесије и приједлог уговора о концесији.

(5) Комисија за концесије даје претходну сагласност на студију и приједлог уговора о концесији.

V - ВРИЈЕМЕ ТРАЈАЊА КОНЦЕСИЈЕ И КОНЦЕСИОНА НАКНАДА

Члан 28.

(1) Уговор о концесији закључује се на рок који не може бити дужи од 50 година.

(2) Рок из става 1. овог члана одређује се у зависности од предмета концесије, времена потребног за поврат уложеног капитала и остваривања планиране добити на основу концесионе дјелатности.

(3) Рок на који је додијелена концесија може се продужити у преговарачком поступку, на начин прописан чланом 26. овог закона, али не дуже од рока из става 1. овог члана и под условима из уговора о концесији.

Члан 29.

(1) Концесионар је дужан да плаћа концеденту концесиону накнаду у износу и на начин утврђен уговором о концесији.

(2) Концесиона накнада је обавезан елемент уговора о концесији.

(3) Концесиона накнада је новчаног карактера, а састоји се из:

а) накнаде за уступљено право, која се плаћа једнократно при закључивању уговора о концесији и

б) концесионе накнаде за коришћење.

(4) Концесиона накнада из става 3. тачка б) овог члана, зависно од предмета концесије, изражава се процентуално у односу на годишњи приход остварен од обављања концесионе дјелатности или по јединици мјере.

(5) Уговором о концесији може се одредити промјена висине накнаде из става 3. тачка б) овог члана у одређеном

периоду, као и услови под којима се то може учинити, за вријеме трајања уговора о концесији, што се наводи у документацији за јавно надметање.

Члан 30.

Концесионар је дужан, по закључењу уговора о концесији, доставити конценденту банкарске гаранције, чија су врста, висина и рок на који се гаранција обезбјеђује, одређени уговором о концесији (гаранција за добро извршење посла, гаранција за одржавање и друго).

Члан 31.

(1) Висина концесионе накнаде, као и услови и начин промјене концесионе накнаде, одређују се правилником о критеријумима за одређивање висине концесионе накнаде, који на бази релевантних параметара (предмет концесије, процијењена вриједност инвестиције, трајање концесије, очекивана корист и другим техничким, еколошким, економским и социолошким параметрима) за односну концесиону област доносе ресорно надлежна министарства за предметне концесије, уз претходно прибављено мишљење Комисије за концесије и сагласност Владе.

(2) Правилником из става 1. овог члана прописују се и врста, висина и начин обезбјеђења гаранција из члана 30. овог закона.

Члан 32.

(1) Концесиона накнада за уступљено право из члана 29. став 3. тачка а) овог закона приход је буџета Републике, односно буџета јединице локалне самоуправе, зависно од надлежности за додјелу концесије.

(2) Концесиона накнада за коришћење из члана 29. став 3. тачке б) овог закона за концесије које додјељује Влада дијели се између буџета Републике и буџета јединице локалне самоуправе на чијој територији се обавља концесиона дјелатност, у сразмјери:

- а) 30 : 70 за развијене јединице локалне самоуправе,
- б) 30 : 70 за средње развијене јединице локалне самоуправе,
- в) 20 : 80 за неразвијене јединице локалне самоуправе и
- г) 10 : 90 за изразито неразвијене јединице локалне самоуправе.

(3) Концесиона накнада за коришћење из члана 29. став 3. тачке б) овог закона за концесије које додјељује јединица локалне самоуправе приход је буџета јединице локалне самоуправе.

(4) Средства од концесионе накнаде која директно или након дијељења у сразмјери из става 2. овог члана предствљају приход буџета јединице локалне самоуправе користе се намјенски, у инвестиционо-развојним пројектима за:

а) изградњу и реконструкцију: примарних инфраструктурних објеката (водовод, канализација, топловод, локални путеви и друго) и нових привредних капацитета који су у функцији привредног развоја и запошљавања и

б) заштиту животне средине (екологија).

(5) Намјенска средства из става 4. овог члана јединице локалне самоуправе користе у складу са годишњим планом утрошка средстава од концесионе накнаде, који усваја скупштина јединице локалне самоуправе, за наредну годину.

VI - УГОВОР О КОНЦЕСИЈИ

Члан 33.

(1) Уговором о концесији уређују се међусобна права и обавезе концендента и концесионара у вези са предметом додијељене концесије.

(2) Уговор о концесији закључује се у складу са документацијом за додјелу концесије, достављеном понудом и рјешењем о избору најповољнијег понуђача и додјели концесије.

(3) Уговор о концесији, зависно од предмета концесије, садржи:

а) предмет концесије, укључујући природу и обим радова који ће бити вршени и услуга које ће бити пружене од концесионара и локацију на којој ће се обављати концесиона дјелатност,

б) услове и начин коришћења предмета концесије,

в) концесиони период,

г) почетак обављања концесионе дјелатности,

д) власничка права над имовином повезаном са обављањем концесионе дјелатности, укључујући и права над земљиштем на којем ће се вршити концесиона дјелатност, увођење у посјед који је предмет концесије и дефинисање власничких односа по престанку важења уговора,

ђ) имовину коју на коришћење даје концендент,

е) висину, рокове и начин плаћања, као и начин промјене висине концесионе накнаде за коришћење,

ж) начин и рокове обезбјеђења средстава за финансирање концесионе дјелатности и динамику улагања,

з) минималне стандарде квалитета услуга, критеријуме и методе за одређивање цијена, односно тарифа за крајње кориснике услуга,

и) минималне техничке стандарде који ће се примјењивати и заштита животне средине,

ј) санацију и рекултивацију површина деградираних обављањем концесионе дјелатности,

к) право надзора од концендента,

л) обим и начин извјештавања о извршењу уговорених обавеза,

љ) право концендента да одобрава пројектну документацију, као и уговоре које склапа концесионар, посебно са власницима концесионара или другим повезаним лицима,

м) врсту, висину и начин обезбјеђења гаранције за извршење концесионог уговора, као и полисе осигурања које концесионар мора одржавати у периоду трајања концесије,

н) правна средства у случају неиспуњавања обавеза било које од уговорних страна,

њ) опис догађаја који се сматрају промијењеним околностима и вишом силом, као и услове за измјену или раскид уговора у случају њиховог наступања,

о) права и обавезе уговорних страна у вези са повјерљивим информацијама,

п) права на уступање уговора о концесији и промјени власничке структуре концесионара,

р) начин измјене уговора о концесији,

с) услове за престанак уговора о концесији,

т) начин предаје непокретности, уређаја и постројења конценденту у стању у коме се они морају предати по истеку концесионог периода,

ћ) начин регулисања међусобних односа у случају раскида уговора о концесији и

у) остале елементе битне за предмет концесије.

(4) Уговор о концесији закључује се у писаној форми, а потписују га овлашћено лице концендента и овлашћено лице концесионара.

Члан 34.

Надлежни орган дужан је да, у року од 15 дана од дана закључивања уговора, примјерак уговора о концесији достави Комисији за концесије, министарству надлежном за финансије, републичком органу за инспекцијске послове и јединици локалне самоуправе на чијој територији се обавља концесиона дјелатност.

Члан 35.

(1) Уговор о концесији уписује се у регистар уговора о концесијама, који води Комисија за концесије.

(2) Регистар концесија је јединствена евиденција уговора о концесијама додијељеним на територији Републике.

(3) Регистар уговора о концесијама садржи податке о називу концесионара, називу концедента, предмету концесије, висини концесионе накнаде, датуму закључења концесионог уговора и периоду трајања концесије.

(4) У регистар уговора о концесијама уносе се све промјене које се односе на закључене уговоре о концесијама, хронолошким редослиједом.

(5) Комисија за концесије доноси правилник којим се уређују садржај и начин вођења регистра уговора о концесијама.

(6) Подаци уписани у регистар уговора о концесијама доступни су на интернет страници Комисије за концесије.

Члан 36.

У случају промјене прописа након закључења уговора о концесији којима се погоршава положај концесионара или концедента, уговор се може измијенити, а у обиму који је неопходан да се концесионар, односно концедент доведе у положај у коме је био у моменту закључења уговора о концесији.

Члан 37.

Ако је у вези са коришћењем концесије потребно извршити експропријацију непокретности, трошкови, начин и рокови плаћања накнаде за експропријацију непокретности утврђују се у складу са прописима који уређују ову област.

Члан 38.

Право из уговора о концесији на непокретностима уписује се у јавне евиденције о непокретностима, у складу са уговором о концесији и прописом којим се уређује вођење јавних евиденција о непокретностима.

VII - ПРАВА И ОБАВЕЗЕ КОНЦЕСИОНАРА

Члан 39.

(1) Концесионар има права и обавезе утврђене овим законом и уговором о концесији.

(2) Изабрани понуђач, који нема основано привредно друштво са сједиштем у Републици, дужан је да, прије закључења уговора о концесији, оснује привредно друштво у складу са прописима Републике.

(3) У случају из става 2. овог члана изабрани понуђач је солидарно одговоран за извршење обавеза из уговора о концесији.

(4) Уколико изабрани понуђач не изврши обавезу из става 2. овог члана, губи сва права у поступку додјеле концесије.

(5) Концесионар који поред концесионе дјелатности обавља и друге дјелатности, дужан је да у својим рачуноводственим обрачунама води засебан рачун и одвојене рачуноводствене евиденције за концесиону дјелатност, те саставља посебан финансијски извјештај, у складу са овим законом, законом којим се уређује положај привредних субјеката и законом којим се уређује рачуноводство и ревизија.

Члан 40.

(1) Уговор о концесији може се уступити трећем лицу или финансијској организацији са којом је концесионар закључио уговор о финансирању у вези са концесијом, у случају да концесионар из економских, организационих, финансијских или других оправданих разлога не може да испуни уговорне обавезе у роковима и на начин утврђен уговором о концесији, односно у случају да концесионар не може да реализује своје обавезе на основу уговора о финансирању.

(2) Уступање уговора о концесији из става 1. овог члана одобрава концедент, уз претходну сагласност Комисије за концесије.

(3) Приликом разматрања захтјева за уступање уговора о концесији, Комисија за концесије утврђује:

а) степен реализације уговора о концесији,

б) финансијско стање предложеног новог концесионара,

в) стручност и способност предложеног новог концесионара да пружа услуге и извршава своје обавезе из уговора о концесији и

г) утицај који ће додијељена концесија имати на концентрацију власништва у одређеном сектору дјелатности.

(4) Нови концесионар преузима права и обавезе претходног концесионара.

Члан 41.

Концесионар може, ради обезбјеђења испуњења уговорних обавеза, извршити промјену власничке структуре у проценту већем од 50% или промјену власника, уз претходну сагласност Комисије за концесије и одобрење концедента.

Члан 42.

Комисија за концесије доноси правилник којим се уређују поступак уступања уговора о концесији и поступак промјене власничке структуре концесионара из чл. 40. и 41. овог закона.

Члан 43.

На имовини у власништву концесионара, која је директно у функцији обављања концесионе дјелатности, може се, уз претходну сагласност Комисије за концесије и концедента, основати заложно право само у корист финансијских организација, а у циљу обезбјеђења потраживања тих организација у складу са уговором о кредиту закљученим у сврху спровођења уговора о концесији.

Члан 44.

Концесионар припрема уговоре о пружању јавних услуга којим се уређују комерцијални односи концесионара и корисника услуга, које одобрава Комисија за концесије, уколико посебним прописима за поједине дјелатности давање сагласности није у надлежност другог органа.

VIII - ПРЕСТАНАК УГОВОРА О КОНЦЕСИЈИ

Члан 45.

(1) Уговор о концесији престаје:

а) престанком постојања предмета концесије,

б) истеком рока на који је закључен,

в) покретањем поступка стечаја или ликвидације над концесионаром,

г) једностраним раскидом,

д) споразумом концедента и концесионара,

ђ) даном правоснажности одлуке Владе о утврђивању општег интереса за изградњу објеката или извођење радова на концесионом добру у складу са прописима којима се уређује област експропријације,

е) правоснажношћу судске одлуке којом се уговор о концесији оглашава ништавим или поништава,

ж) укидањем, поништавањем или оглашавањем ништавим рјешења о избору најповољнијег понуђача и додјели концесије, након закључивања уговора о концесији,

з) испуњењем услова прописаних другим законом, а који имају за посљедицу престанак уговора о концесији.

(2) Ако се одлука из става 1. тачка ђ) овог члана односи на дио концесионог добра, уговор о концесији за тај дио концесионог добра раскида се по сили закона, уколико се то не противи природи концесионе дјелатности.

(3) У случајевима раскида уговора о концесији из става 1. тачка ђ) и става 2. овог члана концесионар може у року од шест мјесеци:

а) да задржи оне дијелове опреме, грађевина и слично, које је изградио у складу са предметом концесионог уговора и које служе за обављање концесионе дјелатности или

б) да тражи накнаду стварне вриједности опреме која се може утврдити за опрему, уређаје, објекте и слично, које није могуће изузети, ако су постављени у складу са предме-

том концесионог уговора и служе за обављање концесионе дјелатности.

Члан 46.

(1) Концендент може једнострано раскинути уговор у случајевима ако:

а) концесионар не извршава или пропушта да изврши потребне радње у уговореном року или својом кривицом не почне са обављањем концесионе дјелатности у уговореном року,

б) концесионар не обавља концесиону дјелатност у складу са динамиком и у обиму утврђеном у уговору о концесији, осим у случају непредвиђених околности или више силе,

в) се обављањем концесионе дјелатности угрожава животна средина и здравље људи или законом заштићена јавна добра, преко дозвољених и прописаних стандарда,

г) концесионар не пружа јавне услуге у складу са уговореним стандардима квалитета,

д) концесионар не плати концесиону накнаду три пута застопно или неуредно плаћа концесиону накнаду,

ђ) концесионар изврши пренос уговора о концесији, промијени власничку структуру или расположе имовином супротно одредбама овог закона и

е) у другим случајевима у складу са одредбама уговора о концесији.

(2) Критеријуми на основу којих концендент утврђује постојање разлога за раскид уговора о концесији из става 1. овог члана утврђују се уговором о концесији.

(3) Прије покретања поступка једностраног раскида уговора о концесији у случајевима из става 1. т. а), б), в), г) и д) овог члана, концендент је дужан да писаним путем упозори концесионара и одреди му примјерени рок за извршење уговорених обавеза које су разлог за раскид уговора о концесији.

(4) Ако концесионар не отклони разлоге за раскид уговора о концесији у року из става 3. овог члана, концендент раскида уговор о концесији рјешењем против којег се може покренути управни спор.

(5) Концесионар може једнострано раскинути уговор о концесији у складу са одредбама уговора о концесији и општим правилима облигационог права.

(6) У случају раскида уговора о концесији из става 1. овог члана концендент, односно концесионар има право на накнаду штете у складу са правилима облигационог права.

IX - КОМИСИЈА ЗА КОНЦЕСИЈЕ

Члан 47.

(1) Комисија за концесије је стално и независно регулаторно тијело са својством правног лица и са правима и обавезама утврђеним овим законом.

(2) У оквиру својих надлежности, Комисија за концесије промовише привредне и друге могућности за улагања путем концесија, у циљу задовољавања јавних потреба и привредног развоја, укључивањем приватног сектора у финансирање, пројектовање, изградњу или обнову, одржавање или управљање радом инфраструктурних објеката и уређаја, пружањем услуга и експлоатацијом природних ресурса и објеката који служе њиховом искоришћавању, водећи рачуна о заштити привредних и друштвених интереса, заштити простора, становништва и животне средине.

(3) Сједиште Комисије за концесије је у Бањој Луци.

(4) Комисија за концесије може одржавати сједнице и ван сједишта.

(5) Комисија за концесије има печат, који садржи следећи текст: "Комисија за концесије Републике Српске, Бања Лука".

Члан 48.

(1) Чланове Комисије за концесије именује Народна скупштина, на приједлог Владе, наконведеног јавног конкурса.

(2) Комисија за концесије има пет чланова, који се бирају из реда истакнутих стручњака из области права, економије, техничких и других одговарајућих струка са завршеним основним студијама првог циклуса, а чијим завршетком стиче најмање 240 ЕЦТС бодова.

(3) Предсједника и замјеника предсједника из реда чланова Комисије за концесије именује Народна скупштина.

(4) Чланови Комисије за концесије не могу:

а) бити лица која су кажњавана за кривична дјела против привреде и платног промета и повреде службене дужности или се против њих води кривични поступак,

б) имати директних и индиректних личних и пословних интереса који би довели до сукоба интереса са њиховим дужностима у Комисији за концесије,

в) обављати било коју другу дужност, изузев научних и наставних активности,

г) бити чланови органа законодавне, извршне или судске власти,

д) бити чланови органа политичких странака и

ђ) бити у међусобном сродству или браку, што укључује супружника брачног или ванбрачног или сроднике по крви у правој линији до трећег степена, у побочној линији до другог степена, а по тазбини до првог степена сродства.

Члан 49.

(1) Чланови Комисије за концесије именују се на период од пет година и могу бити именовани на још један мандат.

(2) Ако мјесто члана Комисије за концесије остане упражњено прије истека мандата, Народна скупштина на приједлог Владе именује новог члана на преостали период до истека мандата.

(3) Чланови Комисије за концесије права и обавезе из радног односа, у периоду трајања мандата, остварују у складу са прописима о раду и интерним актима Комисије за концесије.

Члан 50.

Народна скупштина, прије истека мандата, на приједлог Владе, може разријешити предсједника или чланове Комисије ако неко од тих лица:

а) упути лични захтјев за разрешење у писаној форми,

б) буде правоснажно осуђено за кривично дјело,

в) трајно изгуби пословну способност,

г) несавјесно и нестручно обавља функцију,

д) ако буде изабрано на другу дужност и

ђ) стекне услове за разрешење прописане другим законима.

Члан 51.

(1) Предсједник Комисије за концесије руководи и координира рад Комисије за концесије као колегијалног органа када Комисија одлучује о питањима из своје надлежности и одговоран је за рад запослених.

(2) Ако је предсједник Комисије за концесије одсутан или из других разлога није у могућности да обавља послове, замјењује га замјеник предсједника Комисије за концесије.

Члан 52.

(1) Комисија за концесије има секретара и стручне службе.

(2) Радно мјесто секретара и остала радна мјеста у Комисији за концесије попуњавају се на начин и под условима утврђеним прописима о раду и правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста Комисије за концесије.

(3) За обављање стручних послова Комисија за концесије може ангажовати стручна правна или физичка лица у складу са правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста Комисије за концесије.

(4) Критеријуми за одређивање висине плата и других накнада запослених прописују се посебним правилником.

Члан 53.

Надлежност Комисије за концесије је да:

- а) припрема Документ о политици и предлаже његово усвајање у Народној скупштини,
- б) прати извршење Документа о политици,
- в) даје сагласност на студију економске оправданости,
- г) даје сагласност на документацију за јавно надметање,
- д) даје приједлог рјешења о избору најповољнијег понуђача и додјели концесије,
- ђ) врши отварање и вредновање приспјелих понуда по јавном позиву за додјелу концесије,
- е) даје сагласност на приједлог уговора о концесији и анекс уговора о концесији,
- ж) одобрава рокове и услове стандардног уговора о пружању јавних услуга корисницима,
- з) провјерава цијелокупан рад концесионара, у складу са уговором о концесији, укључујући посебно континуирано снабдијевање корисника услугама, квалитет услуга, примјену тарифа и других услова уговора,
- и) одлучује о жалбама корисника услуга, у вези са вишином накнаде и другим условима под којима концесионар пружа јавне услуге, уколико посебним законом није у надлежности другог органа,
- ј) даје сагласност на уступање уговора о концесији и промјену власничке структуре у концесионару,
- к) даје претходну сагласност на оснивање zaloжног права у корист финансијске организације,
- л) води регистар уговора о концесијама и
- љ) одлучује о другим захтјевима, у складу са надлежностима утврђеним овим законом.

Члан 54.

- (1) Рад Комисије за концесије је јаван.
- (2) Комисија за концесије може да одржи јавну расправу о било ком питању из своје надлежности.
- (3) Комисија за концесије може да ускрати или ограничи објављивање информација или докумената, ако то захтијева карактер тог документа или у складу са прописима који уређују област приступа информацијама.

Члан 55.

- (1) Комисија за концесије може покренути иницијативу за доношење нових или измјену постојећих прописа који имају утицај на област концесија.
- (2) Ако се уговорне стране сагласе, Комисија за концесије може вршити посредовање у мирном рјешавању спорова који настану из уговора о концесији.

Члан 56.

- (1) Финансирање рада Комисије за концесије обезбјеђује се из буџета Републике.
- (2) Коришћење средстава од Комисије за концесије подлијеже ревизији коју врши служба надлежна за ревизију јавног сектора Републике.

Члан 57.

- (1) У вршењу послова из своје надлежности, Комисија за концесије рјешава захтјеве у складу са прописима о општем управном поступку.
- (2) Рјешења и друга акта која доноси Комисија за концесије коначна су у управном поступку и против њих се може покренути управни спор код надлежног суда.

Члан 58.

- (1) Комисија за концесије провјерава рад концесионара, у складу са уговором о концесији.

(2) Комисија за концесије је овлашћена да изврши увид у пословне књиге, извјештаје и друга документа у вези са концесијом, те захтијева достављање сваког податка или документа, као доказ о извршењу обавеза из уговора о концесији.

(3) О предузетим радњама из става 2. овог члана Комисија за концесије саставља записник, који потписује и представник концесионара.

(4) Комисија за концесије, на захтјев надлежног органа и по потреби, извјештава концендента о извршеној провјери рада концесионара, у року од 30 дана од дана извршене провјере.

(5) Ако утврди да концесионар не извршава обавезе из уговора о концесији, Комисија за концесије подноси конценденту приједлог за раскид уговора о концесији.

Члан 59.

- (1) Комисија за концесије уз сагласност Владе доноси:
 - а) статут,
 - б) правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста,
 - в) правилник о платама и накнадама чланова и других запослених,
 - г) правилник о поступку уступања уговора о концесији и промјени власничке структуре концесионара,
 - д) правилник о садржају и начину вођења регистра уговора о концесијама и
 - ђ) упутство о процјени јавног интереса.
- (2) Акти из става 1. овог члана објављују се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Члан 60.

Комисија за концесије подноси извјештај о свом раду и финансијски извјештај за претходну годину Народној скупштини, најкасније до 30. априла текуће године.

Х - НАДЗОР, ПРАЋЕЊЕ ИЗВРШЕЊА УГОВОРА О КОНЦЕСИЈИ И РЈЕШАВАЊЕ СПОРОВА

Члан 61.

- (1) Надзор над спровођењем овог закона врше надлежни републички органи управе.
- (2) Инспекцијски надзор над примјеном одредаба овог закона и прописа донесених на основу њега врши Републичка управа за инспекцијске послове и надлежне инспекције јединице локалне самоуправе.

Члан 62.

- (1) У складу са овим законом, надлежни орган дужан је да континуирано прати рад концесионара у погледу извршавања његових обавеза из уговора о концесији.
- (2) Концесионар је дужан да достави надлежном органу извјештај о раду и коришћењу концесије и закљученим правним пословима са повезаним лицима у складу са одредбама из уговора о концесији.
- (3) На захтјев надлежног органа, концесионар је дужан да достави и друге извјештаје, податке или документа који се односе на извршење уговора о концесији, у року од 15 дана од дана пријема захтјева концендента.
- (4) Контролу обрачуна и плаћања концесионе накнаде утврђене уговором о концесији врши Пореска управа Републике Српске, у складу са одредбама закона којима се уређује порески поступак.
- (5) Ако концесионар не извршава обавезе из уговора о концесији, односно концесиону дјелатност обавља супротном одговарајућим прописима, надлежни орган дужан је да покрене поступак надзора над радом концесионара, путем надлежног инспекцијског органа или Пореске управе Републике Српске, у складу са дјелокругом рада тих органа.

Члан 63.

(1) Спорови који настану на основу уговора о концесији рјешавају се пред надлежним судом у Републици.

(2) За рјешавање спорова из става 1. овог члана, уговорне стране могу уговорити и арбитражу.

(3) У поступку из става 2. овог члана мјеродавно право је право Републике.

XI - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 64.

Новчаном казном од 5.000 КМ до 15.000 КМ казниће се за прекршај концесионар, ако:

а) не поднесе захтјев за упис права из уговора о концесији у јавне евиденције о непокретностима (члан 38),

б) упише заложно право на имовини из уговора о концесији супротно одредби члана 43. овог закона,

в) Комисији за концесије ускрати приступ документима неопходним за праћење рада концесионара (члан 58. став 2) и

г) не достави надлежном органу извјештај о раду и коришћењу концесије у року који је утврђен чланом 62. ст. 2. и 3. овог закона.

Члан 65.

За прекршаје из члана 64. овог закона казниће се и одговорно лице концесионара новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ.

XII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 66.

Чланови Комисије за концесије, која је основана Законом о концесијама ("Службени гласник Републике Српске", бр. 25/02, 91/06 и 92/09), настављају да раде у складу са овим законом, до истека мандата.

Члан 67.

(1) Привредна друштва која у обављању дјелатности користе јавна добра, природна богатства и друга добра од општег интереса, а немају закључен уговор о концесији, дужна су да поднесу понуду за додјелу концесије надлежном органу у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона ради додјеле концесије, у складу са чланом 26. овог закона.

(2) Надлежни орган је дужан да поступак додјеле концесије оконча у року од годину дана од дана подношења понуде из става 1. овог члана.

(3) Поступци додјеле концесија покренути прије ступања на снагу овог закона окончаће се у складу са одредбама Закона о концесијама ("Службени гласник Републике Српске", бр. 25/02, 91/06 и 92/09).

Члан 68.

(1) Комисија за концесије ће у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона припремити Документ о политици додјеле концесија (члан 10. став 3).

(2) Комисија за концесије ће у року од шест мјесеци од ступања на снагу овог закона донијети:

а) Упутство о процјени јавног интереса (члан 25. став 8),

б) Правилник о садржају и начину вођења регистра уговора о концесијама (члан 35. став 5) и

в) Правилник о поступку уступања уговора о концесији и промјени власничке структуре концесионара (члан 42).

(3) Надлежна министарства за предметне концесије ће у року од шест мјесеци од ступања на снагу овог закона донијети правилнике о критеријумима за одређивање висине концесионе накнаде и висину гаранције (члан 31).

(4) До доношења подзаконских аката из ст. 1, 2. и 3. овог члана примјењују се подзаконски акти који су важили на дан ступања на снагу овог закона, ако нису у супротности са овим законом.

Члан 69.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о концесијама ("Службени гласник Републике Српске", бр. 25/02, 91/06 и 92/09).

Члан 70.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1516/13
27. јуна 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

1042

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О АГЕНЦИЈИ ЗА
БАНКАРСТВО РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о Агенцији за банкарство Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двдесет осмој сједници, одржаној 27. јуна 2013. године, а Вијеће народа 8. јула 2013. године констатовало да усвојеним Законом о Агенцији за банкарство Републике Српске није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2188/13
9. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О АГЕНЦИЈИ ЗА БАНКАРСТВО РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се статус, надлежност, организација, финансирање и рад Агенције за банкарство Републике Српске.

Члан 2.

Појмови употребљени у овом закону имају следеће значење:

а) банкарски систем Републике Српске (у даљем тексту: банкарски систем) чине банке, микрокредитне организације, штедно-кредитне организације и друге финансијске организације чије се оснивање и пословање уређује посебним законима којима је прописано да Агенција издаје дозволе или одобрења за рад, надзире пословање и врши друге послове у вези с њима,

б) банка је правно лице чије је оснивање, пословање, управљање, надзор и престанак рада уређено законом о банкама,

в) микрокредитна организација је правно лице чије је оснивање, пословање, управљање, надзор и престанак рада уређено законом о микрокредитним организацијама,

г) штедно-кредитна организација је правно лице чије је оснивање, пословање, управљање, надзор и престанак рада уређено законом о штедно-кредитним организацијама,

д) лизинг друштво је финансијска организација банкарског система чије је оснивање, пословање, управљање, надзор и престанак рада уређено законом о лизингу,

ђ) Европска агенција за банкарство је европско тијело одговорно за контролу и надзор банкарског сектора, основано у складу са Уредбом (ЕУ) бр. 1093/2010 Европског парламента и Савјета од 24. новембра 2010. године (ОЈ Л 331, 15. 12. 2010, стр. 12) и